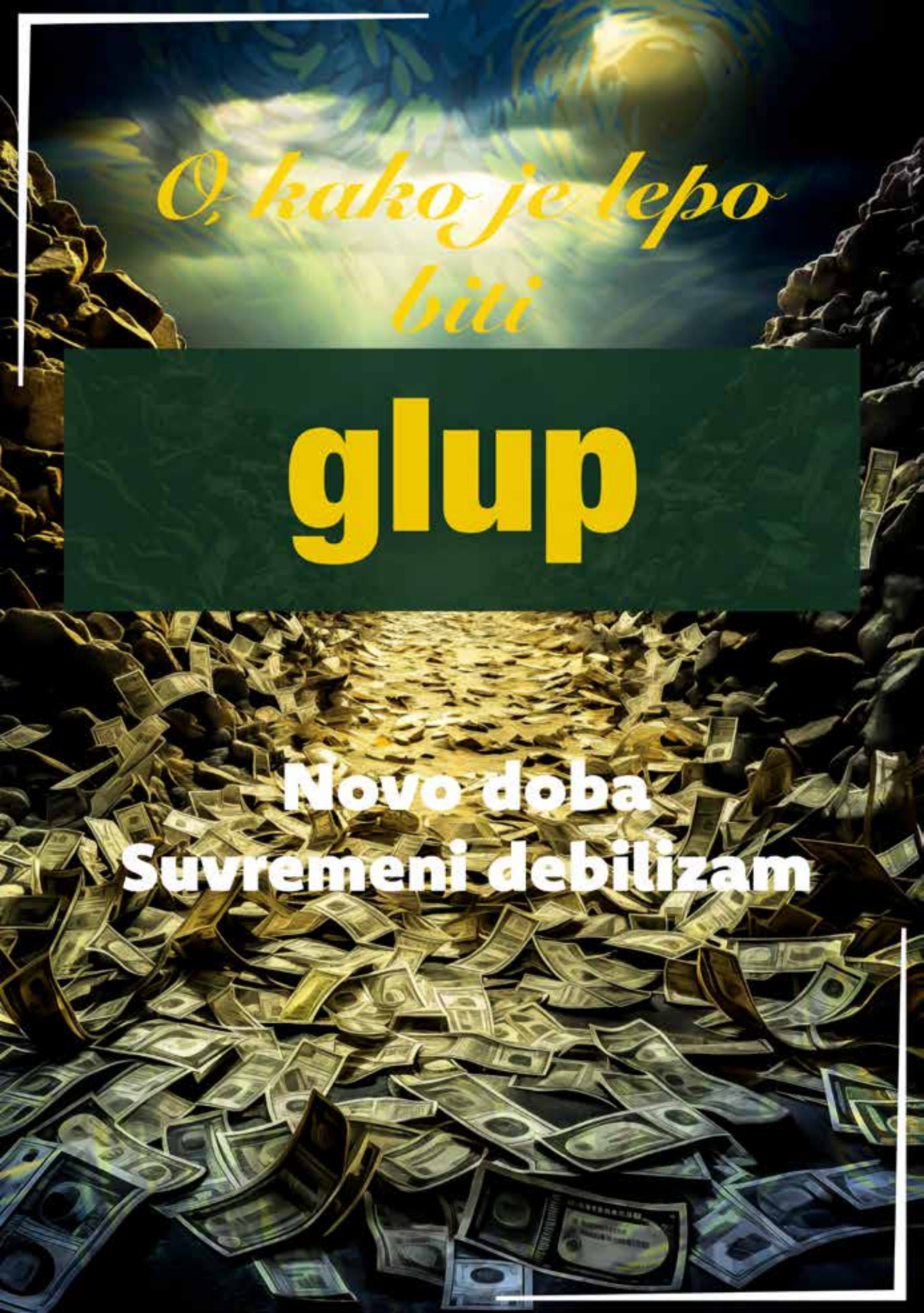

*O, kako je lepo
biti*

glup

**Novo doba
Suvremeni debilizam**

O, KAKO JE LEPO BITI GLUP

NOVO DOBA - "SUVREMENI DEBILIZAM"

“O, kako je lepo biti glup”, taj stih istoimene pjesme, Bore Čorbe iz '82. mi je tako zazvonio u ušima da sam s njim morao početi ovu priču, priču o “SUVREMENOM DEBILIZMU.” Bilo je to vrijeme – vrijeme koje ne možemo izbrisati i shvatite to tako – kada te riječi nisu imale preveliko značenje osim hit pjesme bivše Juge. To je bilo tada i to smo živjeli. Kako svi, tako i Bora Čorba do devedesetih, kada su se stvari počele drugačije slagati. Neizbježne promjene su se dogodile, koje ću pustiti tamo gdje i pripadaju, prošlosti. Te riječi, odnosno stih tek sada, polako dobiva smisao....

Kada mi je taj podnaslov prohujao glavom, misli su mi se resetirale na ono što u ovoj priči želim napisati. Pokušat ću svoje mišljenje prenijeti što slikovitije. Za vrijeme koje dolazi, tiho kuca na velika vrata, ta neizbježna promjena...

Biti glup. Kako samo klizne iz usta. Biti glup.... Biti glup među svima super pametnima. To je nešto. I to zaslužuje

neku vrstu pažnje. Biti poseban, istaknut svojom glupošću. U našem ovčjem stadu, on najviše bleji. Ali mu nitko nema što uzeti, nitko neće njegovu glupost pa nema što ni izgubiti. Zašto mi svi želimo biti isti kada je to stereotip s kojim se ne postiže puno!? Budeš samo ista ovca u krdu. Zašto se bojimo razlikovati od drugih? Zato da ne naiđemo na osudu. Nitko ne voli da se pljuje po njemu. Tako ni to glupo biće. Jebeni stereotipi u ovčjem izdanju. Malo tko to može. Eminem, bijelac, svojevremeno najbolji reper među svim crncima. Tiger Woods, crnac, najbolji igrač golfa, igre rezervirane za bogate bijelce. Oni su ovce koje su napravile ovčji presedan. U biti nisu oni ovce. S tim što su napravili mogu biti ovnovi.

Biti glup je netko kome je intelekt jednostavno nedostupan, za njega on ne postoji. Ali ne njegovom voljom. Za njega postoji samo ta livada u glavi koja ima svoju mirnoću i cvrkut ptica. Zamislite takvu glavu i zamislite glavu nekog tko je toliko načitan da mu slova kroz uši lete van. Sada zatvorite oči i zamislite ih kao dvije slike. Ulje na platnu. Što vidite? Jednu prekrasnu sliku nepregledne livade s cvijećem i raspjevanim pticama. Uživajte gledajući je. Što je na drugoj slici? Suvremena umjetnost. Košmar koji ne možete razaznati, ne možete objasniti što je na toj slici. Kuršlus svega i svačega. Podcjenjujemo glupe ljude. Imaju ono što mi nikada nećemo imati.

Kod nas vlada nešto između te dvije slike. Nešto kao lijepo posloženi autootpad na zelenoj livadi. To je ta prosječnost. Koju tako olako odbacujemo. Ako dijete ne dođe s peticom iz škole, bolje da ne govori roditelju koliko je dobio. Svi moraju biti odlični, ne vrlo dobri ili dobri, ni slučajno. Takva su danas mjerila. Ili jesi ili ni si.

To je "SUVREMENI DEBILIZAM". Novi izraz koji će obilježiti ovo novo doba. Doba koje je već pokucalo i odškrinulo naša vrata. Demokracija. Ona je na zalasku, tj. izlasku iz te naše imaginarne prostorije. Uskoro će izaći. Kao i svako doba, ima svoj početak i svoj kraj. "SUVREMENI DEBILIZAM" polako će ući u naše živote, u kojem jači kači. Nema mjesta za glupane, tupane, kretene, idiote, budale. Samo najbolji. Jebena selekcija umišljenih glava koje vode korporaciju koja može kupiti našu državu, a da to ni ne osjete. Sve ima svoju cijenu. To je jedino što se provlači kroz sva doba čovječanstva. Dolazi vrijeme u kojem je moć jedino sredstvo upravljanja. Dolazi to vrijeme "SUVREMENI DEBILIZAM" koje u prenesenom značenju znači igranje moći nad običnim pukom.

Treba još desetljeće ili dva da uđe na velika vrata, ali je svoje korijene već odavno pustio, kroz ta odškrinuta vrata. Treba

još samo malo da uzmu, što se uzeti da. Posjeći, što se posjeći da. Izloviti, što se izloviti da. Izgraditi, što se izgraditi da. Sjebati, što se sjebati da. Tako da imaju pred sobom sigurnost za ući na ta velika vrata. Doći će to doba "SUVREMENI DEBILIZAM", u kojem će se čeznuti za slikom jednog glupana. Za livadom punom cvijeća i raspjevanih ptica. Biti budala u novom dobu. To će biti pothvat. To će biti želja svakog od nas. Doživjeti tu jednostavnost. A ne biti rob korporacija koje te iscijedi i ispljune, bez ikakvog obrazloženja. Htjet će još više. Još više moći da mogu znati kada si se posrao i gdje. Gdje će bebama umjesto cjepiva gurnuti mali čip, koji se s punoljetnošću vadi i ugrađuje modul. Pa ćeš moći opet, ali ovog puta kao usmjereno-programirana ovca izvršavati sve naredbe. A ono malo slobode koje ćeš imati, neće biti tvoja, privatna, nego njihova, društvena sloboda. Kao sada na društvenim mrežama, ali bez postavki privatnosti.

Moduli će se mijenjati s godinama u kojima jesi. Da se, ne daj Bože, koji zablesira ili ga nagrize vlaga, pa rikne, a ti skužiš u kojim si govnama. Toliko će crpiti resursa i snage iz tebe kao sada iz naše planete Zemlje. Neumoljivo i svjesno je uništavaju da bi mogli biti moćniji, ti pojedinci koji će upravljati novim dobom, dobom "SUVREMENI DEBILIZAM". Sada mi recite. To su svi pametni ljudi koji vode takve korporacije,

to je činjenica. A zašto su onda toliko glupi da ne mogu shvatiti da se Zemlja polako rasipa. Zašto su toliko pohlepni da misle samo na vlastiti jebeni život i zašto ih boli kurac za tek nerođenu djecu i njihovo odrastanje? ZATO ŠTO SU POHLEPNI DEBILI.

Pita jedan drugog: "Jesi de bil na moru?", drugi odgovara: "Ne. Kupil sam si Maldive." I oba se grohotom nasmijaše. To je već počelo. Kako to zaustaviti? Kako to carstvo narcističnih debila srušiti?..... Korporacije već upravljaju najvažnijim odlukama donesenim na našem planetu, a predsjednici najrazvijenijih država su samo njihovi glasnogovornici. Isti ti predsjednici će se naguziti da ih cijeli upravni odbor te korporacije, čiji su glasnogovornici, naguzi, ne bi li mu dali još četiri godine mandata. Ako mislite drugačije, onda vas molim da mi barem na koji dan posudite te vaše ružičaste naočale. Sigurno ih vraćam.

"O, kako je lepo biti glup". To je stih za kojim će se čeznuti.